

Meldpunt RKK

Ingek. 28 DEC. 2011

Meldingsnummer: 2010-1274

zaaknummer 2011T360

23 december 2011

De Klachtencommissie voor seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland (rechtsopvolger van de Beoordelings- en Adviescommissie van de kerkelijke rechtspersoon Hulp en Recht), verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure bij Klachten van seksueel misbruik (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

geboren op :
wonende te
hierna te noemen: klagster,
juridisch adviseur: mr. R. de Bont, advocaat te Waalre,

tegen:

(wijlen)
geboren op , overleden op ,
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven onder andere kapelaan te

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 28 juni 2011. Op 23 september 2011 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van :
vicaris-generaal van het Bisdom Roermond.

Op 5 december 2011 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klagster is verschenen met haar partner, , en is bijgestaan door
mr. R. de Bont. Namens het Bisdom zijn verschenen ,
voornoemd en
, jurist van het bisdom. Betrokkenen hebben hun standpunten toegelicht.

2. De klacht

2.1. Aangeklaagde was kapelaan van de parochie te waar klagster destijds woonde. Door zijn functie werd hij vertrouwd en had hij vrij toegang tot (de woning van) het gezin van klagster. Zo ook een keer in of omstreeks het jaar 1956. Aangeklaagde kwam spontaan binnen lopen via de achterdeur van de woning van klagster. Hij trof klagster alleen aan in de woonkamer, de moeder van klagster was elders in de woning en was zich er niet van bewust dat aangeklaagde binnen was gekomen. Aangeklaagde trok klagster in de woonkamer bij hem op schoot, deed haar benen uit elkaar en ging toen met twee handen in haar onderbroekje. Hij betastte haar geslachtsdelen en haar billen. Klagster geeft aan dat aangeklaagde daarbij niet bij haar naar binnen is geweest. Klagster durfde zich niet te verzetten en was vol ongelooft dat juist aangeklaagde dit bij haar deed. Toen de moeder

klaagster de kamer binnen kwam, is zij van de schoot van aangeklaagde gesprongen of geduwd. Ze voelde zich betrap.

2.2. Klaagster was na het gebeurde totaal in verwarring. Kort na het gebeurde heeft klaagster haar moeder verteld wat er was gebeurd. Haar moeder heeft vervolgens de pastoor ingelicht, welke reageerde met de woorden “Is hij weer bezig geweest?”, aldus klaagster. Klaagster kan zich niet herinneren dat zij aangeklaagde daarna nog heeft gezien. Aangeklaagde is een aantal maanden later overgeplaatst.

2.3. Als gevolg van het misbruik heeft klaagster haar basisgevoel van veiligheid verloren. Ze heeft moeite met mensen te vertrouwen, voelt zich niet snel veilig bij anderen en bouwt in haar contact met anderen altijd een voorbehoud in. Bij gebeurtenissen die haar herinneren aan het misbruik heeft zij nog steeds een beklemmend gevoel van paniek. Naarmate zij ouder is geworden, zijn de gevolgen meer voelbaar voor haar geworden.

2.4. Klaagster wil met haar klacht bereiken dat erkend wordt dat haar omrecht is aangedaan en zij wenst daarvoor genoegdoening alsmede een schadevergoeding. Overigens heeft klaagster reeds op 6 mei 2002 een klacht willen indienen bij Hulp en Recht, maar zij kreeg toentertijd bericht dat zij slechts een melding kon indienen omdat aangeklaagde overleden was.

3. Het verweer

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De vicaris-generaal heeft namens de Bisschop in zijn reactie gesteld dat uitgebreid onderzoek is verricht naar de levensloop van aangeklaagde. Hij stelt dat de door klaagster beschreven reactie van de pastoor reden vormde voor extra diepgaand onderzoek, maar concludeert dat noch in de archieven, noch uit navraag bij de vroegere personeelsfunctionaris aanwijzingen zijn gevonden voor seksueel misbruik door aangeklaagde. Niettemin heeft hij ook geen reden om aan te nemen dat klaagster onwaarheid spreekt. Het feit dat klaagster reeds in 2002 een klacht tegen aangeklaagde heeft willen indienen, maakt het misbruik aannemelijker. De vicaris-generaal heeft aangeboden om met klaagster een gesprek aan te gaan.

4. De beoordeling

4.1. Van toepassing is de Procedure bij klachten van seksueel misbruik (verder: de Procedure). Volgens artikel 2.1 van de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij een ander onder dwang of in een afhankelijkheids situatie seksuele handelingen moet uitvoeren of ondergaan, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden, waardoor de geestelijke en/of lichamelijke integriteit wordt geschonden. Onder dwang kan onder meer begrepen worden: fysiek geweld of de dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van artikel 2.1 van de Procedure.

4.3. Er zijn ongeveer 55 jaar verstreken sedert de feiten die klaagster aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat de gebeurtenissen die klaagster schetst hebben plaatsgevonden.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt door de authentieke wijze waarop en de details waarmee klaagster haar verhaal heeft verteld. Daarnaast acht de Klachtencommissie van belang dat uit schriftelijke stukken is gebleken dat klaagster reeds in 2002 een klacht tegen aangeklaagde heeft willen indienen bij Hulp en Recht. Voorts heeft klaagster een verklaring van haar zus overgelegd, waarin laatstgenoemde verklaart dat haar moeder haar later heeft verteld dat zij na het misbruik haar beklag heeft gedaan bij de pastoor. Ten slotte zijn klaagster en haar partner ter zitting onafhankelijk van elkaar gehoord en hebben daar verklaard dat en wat klaagster haar partner ongeveer een jaar nadat zij (in 2004) een relatie kreeg, heeft verteld over het misbruik.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheids situatie hoogst kwalijk is geweest. Klaagster was ten tijde van het misbruik pas ongeveer tien jaar oud. Aangeklaagde was voor haar een vertrouwenspersoon.

4.5. Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. Daarom zal de Klachtencommissie zich bij haar advisering richten op de vermindering van het leed dat klaagster is aangedaan. De vicaris-generaal heeft daartoe een eerste stap gedaan door aan te bieden om met klaagster in gesprek te gaan.

4.6. Over het verzoek van klaagster om financiële vergoedingen kan de Klachtencommissie niet adviseren. Dit behoort niet tot haar taak. Bij een gegrondverklaring van de klacht door de Bisschop kan klaagster zich voor het verkrijgen van schadevergoeding wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Bisschop van Roermond de klacht gegrond te verklaren, te erkennen dat aangeklaagde klaagster seksueel heeft misbruikt en namens de congregatie zijn spijt te betuigen over het klaagster aangedane leed.

Dit advies is vastgesteld op 23 december 2011 door mr. G.A.M. Stevens, voorzitter, drs. A.M. van Beelen en zr. J.G.M. Verwijs, O. Praem., leden, bijgestaan door mr. C.A. Murray, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Op grond van art. 16.4 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de Bisschop van Roermond en aan klaagster verzonden.

Op grond van art. 18.1 van de Procedure stelt de Bisschop binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klaagster schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van art. 18.2 van de Procedure geeft de Bisschop daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van art. 18.3 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de Bisschop.